

maalet om, hvorvidt Staten griber for dybt ind der, da jeg i alt Væsentligt er enig i, hvad der er udtalt.

Jeg kommer nu til det næste Hovedpunkt, nemlig om den Støtte, som Staten skal yde, er nogenledes tilstrækkelig. Det tror jeg bedst vil fremgaa af en lille Underjøgelse, jeg har gjort med Hensyn til Sygekassernes Udvikling i det Hele, og navnlig en Betragtning af, hvilke Følg det er, der ere Medlemmer af Sygekasserne. Det Dypning, Sygekasserne have taget i de sidste Aar, er jo forbausende; det er en Rensdgerning. I 1862 var der kun 297 Sygekasser med ca. 23,000 Medlemmer; i 1874 var der 685 med ca. 87,000, og nu er der vel omtrent 1,000 med ca. 120,000 Medlemmer. Det forekommer mig, at der er nævnt Tallet 140,000, men jeg tror ikke, at der er saa mange; ganske nøiagtig kan man jo ikke opgjøre det, da der er nogle Kasser, for hvilke der ikke habes Dplysninger, men da de utvivlsomt høre til de meget smaa, tror jeg, at man sætter Tallet høit nok, naar man sætter det til 120,000. Der er endvidere en Ting, som ikke maa lades uomtalt, nemlig, at der i de senere Aar utvivlsomt har været en Standsning af Tilgangen. Allerede af de Tal, jeg har nævnt, fremgaa det, at Tilgangen har ikke været saa rask i de sidste Aar af Halvfjerdsjerne som tidligere, og de senere daarlige Tider have utvivlsomt bevirket det samme. Naar man nu spørger, hvilke Medlemmer det er, der ere i Sygekasserne, af hvem bestaa de 120,000, faae vi ret gode Dplysninger derom dels af Meddelelserne fra Kommissionen, dels i den Betænkning, som Sygekasserne privat ved stort Arbeide have bragt tilveie, og som er henlagt paa Thingets Bord i Løseverælsset. Det er væsentligst Smaakaarsfølk, der ere Medlemmer. For Kjøbenhavns Vedkommende er det oplyst, at Saadanne udgjøre ca. 90 pCt., for Kjøbstæderne ca. 70 pCt., altsaa mindre, men Hovedbestanddelen er dog væsentlig de Klasser, som Lovforslaget netop gaar ud fra skulle have en Berettigelse til at være Medlemmer af Kasserne. Det kan jo endogjaa gjerne være, at det bliver større for Byerne, naar man tillige vil tage Smaamestre med, hvad jeg finder fuldstændig i sin Orden, og hvad Lovforslaget, saavidt jeg skjønner, ikke har noget imod. For Landet er der ogsaa omtrent 90 pCt. Husmænd, Gaandværkere eller Aftægtsfølk. Det vil altsaa med andre Ord sige, at i Kjøbenhavn — jeg undlader stadig at tage Hensyn til de Kasser, for hvilke der ikke foreligger Dplysninger — er der 27,000 Medlemmer i Sygekasser, og af disse kunne over 24,000 henregnes til Smaa-

kaarsfølk. I Kjøbstæderne ere af 16,000 Interessenter 11,000 Smaakaarsfølk, og af 51,000 Sygekassemedlemmer paa Landet kunne 46,000 henregnes til Smaakaarsfølk. Med andre Ord, der er 81,000 Smaakaarsfølk, og lægge vi dem til, som ere Medlemmer af de Sygekasser, fra hvilke der ikke habes Indberetninger, vil Tallet blive noget som 90,000. Der vil altsaa sikkert ikke feiles meget ved at ansætte Tallet af dem, der komme ind under Lovforslaget, til 90,000, og det stemmer ogsaa temmelig nøie med de Dplysninger, Kommissionen er gaaet ud fra, om det Antal, Statskassen efter dens Dplysninger vil komme til at yde Tilskud til. Det er naturligvis meget glædeligt at se denne raske Udvikling, men jeg vil dog ikke følge, at den er forbunden med store Svagheder. Var det saa, at det var de paagjældende Arbeidere, der havde taget Initiativet, vilde det være meget heldigt, men det er efter min Erfaring ikke nær Tilfældet overalt, men man har ved at stille dem forskjellige Goder i Udsigt søgt at faae dem med, deriblandt at de fik deres Løge billigere. Der er allerede hentydet til, at Løgerne faae meget Lidt, henved en 250,000 Kroner for lidt, for deres Arbeide. Jeg er tilbøielig til at give den første ærede Taler Ret i, at Løgerne forregne sig noget heri, thi være Sygekasserne i Landet ikke, tror jeg ikke, at de fik de Penge mere af Kasserne Medlemmer. Jeg er tilbøielig til at tro, at de ikke engang vilde faae saa meget, som de faae nu, da Organisationen er til Stede. Forøvrigt skal jeg ikke indvende Noget imod, at det er en overmaade lav Betaling, omtrent 1 Kr. pr. Medlem, som Løgerne faae. Naar de vilde sætte det til 3 Kr., er det imidlertid vel muligt, at det vilde være noget for høit. Som sagt, Løfter om billigere Løge, billigere Medicin — Apothekerne give i Reglen 25 pCt. Rabat, hvad der endnu ikke er nævnt af nogen Taler — og endvidere Gaver, over 30,000 Kr., der komme ind ved Basarer, fra Vresmedlemmer og paa anden Maade, vil jeg ikke nægte i Virkeligheden have været en mægtig Spore til at faae Følk til at træde ind i Sygekasserne. Dette er en Side af Svagheden. Jeg vil derfor ikke sige, at de ere komne naturligt frem. Det er naturligt og rigtigt nok, at det er gjort, og man maa være de Mænd taknemlige, der have bragt Osre for at faae Sygekassen i Stand, men jeg vil sige, at det er ikke nok, og jeg er endog fristet til at tro, at maaske det store Tal, hvor Initiativet ikke er taget af Arbeiderne selv, er, det maa ikke glemmes, en svag Side, og derfor blive Organisationerne saa svage,